

ACADEMIA ROMÂNĂ

---

VERSURI NOUĂ ALE LUI IENĂCHITĂ VĂCĂRESCU

DE

N. IORGA

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÂNE

---

EXTRAS DIN  
ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE  
Seria II. — Tom. XXXV.  
MEMORIILE SECȚIUNII ISTORICE.

---

BUCUREȘTI

LIBRĂRIILE SOCEC & Comp. și C. SFETEA

LEIPZIG

OTTO HARRASSOWITZ.

VIENA

GEROLD & COMP.

1913.

33.527.

Prețul 20 bani.

**Analele Societății Academice Române. — Seria I :**

*Tom. I—XI. — Sesiunile anilor 1867—1878.*

**Analele Academiei Române. — Seria II:**

L. B.

<i>Tom. I—X. — Desbaterile și memoriile Academiei în 1879—1888.</i>	
<b>Indice alfabetic al volumelor din <i>Anale</i> pentru 1878—1888</b>	2.—
<i>Tom. XI—XX. — Desbaterile și memoriile Academiei în 1888—1898.</i>	
<b>Indice alfabetic al volumelor din <i>Anale</i> pentru 1888—1898</b>	2.—
<i>Tom. XXI. — Desbaterile Academiei în 1898—9</i>	5.—
» <i>XXI. — Memoriile Secțiunii Istorice</i>	6.—
» <i>XXII. — Desbaterile Academiei în 1899—1900</i>	6.—
» <i>XXII. — Memoriile Secțiunii Istorice</i>	3.—
» <i>XXIII. — Desbaterile Academiei în 1900—1901</i>	5.—
» <i>XXIII. — Memoriile Secțiunii Istorice</i>	4.—
» <i>XXIV. — Desbaterile Academiei în 1901—2</i>	6.—
» <i>XXIV. — Memoriile Secțiunii Istorice</i>	3.—
» <i>XXV. — Desbaterile Academiei în 1902—3</i>	5,50
» <i>XXVI. — Desbaterile Academiei în 1903—4</i>	5.—
» <i>XXVI. — Memoriile Secțiunii Istorice</i>	5.—
» <i>XXVII. — Desbaterile Academiei în 1904—5</i>	8.—
» <i>XXVII. — Memoriile Secțiunii Istorice</i>	4.—
» <i>XXVIII. — Desbaterile Academiei în 1905—6</i>	5.—
» <i>XXVIII. — Memoriile Secțiunii Istorice</i>	6.—
» <i>XXIX. — Desbaterile Academiei în 1906—7</i>	6.—
» <i>XXIX. — Memoriile Secțiunii Istorice</i>	8.—
Cronica Vascanilor (Județul Suceava), de <i>Radu Rosetti</i>	1,50
Despre originea și transformările clasei stăpânitoare din Moldova, de <i>Radu Rosetti</i>	—,70
Un boier oltean la Karlsbad în 1796—1797: călătoria lui Barbu Știrbei în apus, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Congresul pentru Proprietatea literară și artistică, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,20
Câteva fărâme din corespondența lui Alexandru Vodă Ghica, Domn și Caimacam al Terii-Românești, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Congresul sociologic din Londra și organizarea militară a școalelor în România, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,30
Despre censura în Moldova. I. Inițierea cenzurii de guvernul provizor rus și funcționarea ei sub acel regim, 1828—1834, de <i>Radu Rosetti</i>	—,40
— II. Censura sub Mihail Sturdza, 1834—1849, de <i>Radu Rosetti</i>	1,50
— III. Censura cărților evreiești în Moldova sub domniile regulamentare, de <i>Radu Rosetti</i>	—,60
Neconștiutul în istorie, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,30
Evoluția în istorie, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,30
Tradiția istorică în chestiunea originilor române, de <i>Dimitre Onciul</i>	—,20
Două Zamfire, domnițe române din secolul XVI, trecute în Transilvania, de <i>Ioan Pușcariu</i>	—,30
Câteva observațiuni asupra îndatoririlor militare ale Cnejiilor și boierilor moldoveni în secolii XIV și XV, de <i>I. Bogdan</i>	—,30
Contribuții la istoria Moldovei între anii 1448—1458, de <i>I. Bogdan</i>	—,30
Evangeliiile dela Homor și Voroneț din 1473 și 1550, de <i>I. Bogdan</i>	1.—
» <i>XXX. — Desbaterile Academiei în 1907—8</i>	5.—
» <i>XXX. — Memoriile Secțiunii Istorice</i>	6.—
Despre censura în Moldova. IV. Censura sub Grigorie Ghica și desființarea ei, de <i>Radu Rosetti</i>	1.—
Cetatea Neamțului dela podul Dâmboviței în Muscel, de <i>I. Pușcariu</i>	—,20
Notiță despre monetele lui Petru Mușat, de <i>Nicolae Docan</i>	1.—
Lupta între Drăculești și Dănești, de <i>A. D. Xenopol</i>	1.—
Contribuțiuni la studiul cronicelor moldovene (Nicolae Costin, Tudosele Dubău, Vasile Dâmian), de <i>Const. Giurescu</i>	—,40
Inscripțiile dela Cetatea-Albă și stăpânirea Moldovei asupra ei, de <i>I. Bogdan</i>	1.—
Documentul Răzenilor din 1484 și organizarea armatei moldovene în sec. XV, de <i>I. Bogdan</i>	1.—
<b>Indice alfabetic al volumelor din <i>Anale</i> pentru 1898—1908</b>	2.—
<i>Tom. XXXI. — Desbaterile Academiei în 1908—9</i>	5.—
» <i>XXXI. — Memoriile Secțiunii Istorice</i>	10.—
Patruzeci și doi de ani de domnie a Regelui Carol I, de <i>D. Sturdza</i>	—,20
Un proces de sacrilegiu la 1836 în Moldova, de <i>Radu Rosetti</i>	—,50
Letopisețul lui Azarie, de <i>I. Bogdan</i>	1,60
Cum se căutau moșiile în Moldova la începutul veacului XIX. Condica de răfueală a Hatmanului Răducanu Roset cu vechilii lui pe anii 1798—1812, de <i>Radu Rosetti</i>	1,50

## VERSURI NOUĂ ALE LUI IENĂCHIȚĂ VĂCĂRESCU

DE

N. IORGA

Membru al Academiei Române.

---

*Ședința dela 14 Decembrie 1912.*

---

În biblioteca d-lui Barbu Știrbei se află un manuscris de format mare, cu o scrisoare destul de îngrijită, care cuprinde «Condica de hrisoavele și cărțile domnești dăosebite ce s'au făcut în Vistieriile dumnealui Vel Vist. Ianachi Văcărescu, precum înaintea arată».

E opera de îngrijită copiare a Logofătului de Vistierie, care ținea să lase această urmă a bunei administrații făcute, în mai multe rânduri, de stăpânul său.

După ce isprăvește cu prescrierea acestor «cărți», acesta se crede dator să dea și unele însemnări cu privire la viața lui Ienăchiță, cu atât mai mult, cu cât ele erau în legătură cu părăsirea chiar a Vistieriei. El povestește astfel cum, în zilele când «Domnița», fiica lui Nicolae Vodă Caragea și soția Vistierului-poet, zăcea după nașterea fiului ei Iordachi, ciuma izbucni în casă și Ienăchiță trebui să întrebuițeze, pentru a îndepărta această hădă vizitatoare, farmecul rugăciunii în versuri către Maica Domnului, a «molitfei» către Fecioara.

Aceste două «molitfe» și, după izbândirea cererii dureroase, mulțămita, *scrise cu vreo doi ani numai înainte de moartea poetului*, sunt cu totul necunoscute. De o mare însemnătate toate trei, cea din mijloc e una din cele mai frumoase bucăți din vechea noastră poezie, remarcabilă prin fluiditatea stilului ca și prin noutatea de ritm.

Totul la acestu veleat 1795, la Septv. 14, în zi Vineri, aflându-să dumnealui boerul șăzător în casele Corbeancăi și neșăzîndu acasă pentru temerea

de boala čumii, căci să afla Vistierü, aflându-să Domnița năvarnică, au venitü ceasulü să nască, și au și născutü fiü, pe dumn. coconulü Iordache.

Deci, la 14 ale luni Sept., pă dimineața, au adusü boerului vestire de acasă cumü că pă Măria Sa Domnița dä la miezulü nopții o au apucatü durerile facerii, și au adusü și moașă, și să află muncindu-să să nască. Deci, gätindu-să și dumnealui boerulü ca să meargă acasă, să să afle acolo, dînpreună cu dumn. dohtorulü Costandinü (1), pînă a nu purcede dä la conacü, au venitü altü vestitorü și au înștiințatü dumnealui cumü că copilulü chelarulü dinü curte, ce cu trei zile mai nainte era bolnavü, neștiindu-să dä ce, arü fi scosü čumă. Deci dumnealui boerulü, mergîndü îngrabă acasă și nesfindu-să, cu o nțeleaptă îndrăzneală au întratü înü curte, și, măcarü că știa că chelăreasa, muma copilului čumatü, făcea deosebitü dä bucătarü și trei patru feluri dä bucate domnești și aflase că și într'acea zi s'au suitü și susü, nu ș'au pierdutü cumpătulü, ci dä locü, scoborîndu-să dinü carită, au poruncit dä au scosü pă chelarü cu nevasta, cu copilulü și cu toate calabalăcurile lui în curtea peste gîrlă, într'ace! ceasü, și, poprindü pă toți cei dä josü, dinü curte, ca să nu să sue susü și închizîndü scara dä la selamlîcü, au poruncitü să aducă vre o zece cară curate în grabu și apoi, trecîndü la haremü ca să cerceteze dä starea Măriei Sale Domniți cu dohtorulü, ne-au lăsatü pă noi, cei ce venisemü cu dumnealui dä la conacü, susü, înü selamlîcü, däosebiți dä cei dinü curte, și, până a să sfătui cu dohtorulü dä să cuvine ca să scoață pă Măria Sa Domnița afară, la conaculü dumnealui boerului, aflîndu-să în muncile dä facere, i-au adusü buna vestire că s'au ușuratü. Deci, ne mai rămîndü altă nădejde ca să scoață pă Măria Sa Domnița dinü case, care și nici știa dä această molipsisü, nici să cuvinea să afle, și văzîndü că nici dumnealui, ce, curatü fiindü, intrase înü molefsisü, nu i să cuvinea ca să iasă, căci, dä arü fi eșitü, s'arü fi primejduitü toată casa, îngrabă au datü poruncă de s'au spălatü și s'au premenitü toate slujnicile dä hainele ce era înbrăcate și, intrîndü dumnealui numai dä au văzutü pă Domnița, înü grabu au eșitü afară și, înü pridvorü stîndü, au încărcatü pă toți oamenii dinü curte, cu toate ale lorü, și i-au scosü pă toți afară, la Băneasa, și, aducîndü tulumbe înü curte, au pusü dä au spălatü toate odăile pînă seara, și băgîndü čocli curați le-au măturatü dä cîte trei, patru ori, arzîndü gunoaele și afumîndü odăile cu iarbă de pușcă în toate zilele, îngrabu au adusü fečori și bucătari dä la conacü și i-au băgatü înü curte, pă la Domnița Ecatarina, și bucătari au rămasü acoloa făcîndü bucate. Și, după ce au datü acelu nizamü, au luatü pă prea-curata Fečoară într'ajutorü și, intrîndü în-năuntru, au alcătuitü singurü aceste trei molitve înü stihuri, doao dä rugă-

---

(1) Caracaș.

ciune pentru a scăpa pă toți dănu primejdie, și una dă mulțămită după ce  
aș scăpată. Care sîntă acestea :

Cea d'întîiu molitfă dă rugăciune către Sfînta Feçoară.

Oh, puternică stăpîină,  
La acestă ceasă amărită,

Dă-mi spre ajutoră o mîină  
Cînd să pieră sîntă hotărîtă.

Datoria mă 'nplîntează  
A mă arăta 'ndrăzneță,

Nu trufia, să mă vază  
Lumea doară că sîntă măreță.

Și, dă nu mi să cuvine,  
Pentru mine ajutoră :

Fie voia ta la tine!  
Cîndă veî vrea, pohtescu să moră!

Număi fii-mi milostivă  
D'a muri ca ună creștină,

Apără-mi cele 'npotrivă,  
Că sîntă dă păcate plină.

Dară ajută o lehusă,  
Ce tu bine ai voită

La ačas'ta fi suppusă,  
Și eă m'amă îndatorită,

Din porunca ta cea mare,  
A-î da acumă ajutoră,

Și 'ntr'acast'amară stare  
Să m'arătă ocrotitoră.

Vezi trei prunci fără dă vină,  
Ce dină mila ta trăsescu,

Neștiindă nimică, suspină,  
C'acumă să primejduescă.

Dă ochiă cu milostivire  
La părinte amărită,

Ce tu a grijă prină fire  
Dă eî m'ai orînduită.

D'o năprasnică urgie  
Ca să află ocoliți;

Cine să-mi ajute mie  
Și să-î ție ocrotiți?

La puterea ta cea mare  
Cază, alergă și năvălescă

Și creză să gălescă scăpare,  
După cumă nădăjduescă.

Vezi feçoarale, Feçoară,  
Ce le sîntă eă hrănitoră,

Să primejduescă să moară,  
Și ceră ală tăă ajutoră,

Slugi și slujnice, dă tine  
Ce d'a să chivernisi

Sîntă orînduiți la mine,  
Buna stare d'a-și găsi.

Ce sîntă vinovați să piară  
Cu acestă mijlocă amară?

Toți cadă, mila ta să ceară:  
Scapă-î dă acestă pahară!

Astă datorie mare  
Mă făcu ca să 'ndrăznescă,

Aă să facă și loră scăpare,  
Aă să mă primejduescă.

Ci, darŭ, cu nădejde mare  
Eŭ la tine năvălescŭ,

Ajutorulŭ tău celŭ tare  
Rugîndu-mă să-lŭ gălescŭ.

Deci urechea ta, stăpînă,  
Pleac'o d'a mă auzi

Și puternica ta mină  
'Ntînd'o spre a ne păzi.

N'amŭ la cine da năvală  
Într'acest ceasŭ osînditŭ :

Pă tine te amŭ pohfală :  
Nu mă lasa obiditŭ !

A doao molitfă de rugăciune la Sfânta Feçoară :

Stăpînă, iarŭ la tine  
S'alergŭ mi să cuvîne  
Și iarŭ să năvălescŭ.

Dă amŭ multe păcate,  
Mîntea nu mi s'abate,  
Și iarŭ nădăjduescŭ.

Tu singură scăpare  
Ești, și nădejde mare  
Acelorŭ păcătoși.

La tine cin'aleargă  
'N zadar n'are să meargă :  
Să facŭ toți sănătoși.

Dă daruri ești fîntînă,  
Slăvita mea stăpînă,  
Și izvorăști la toți

Cîți sînt la neputință,  
Veri ce aŭ trebuință,  
C'atîta vei, cîtŭ poți.

Și poți, cîtŭ poate-o mumă  
Să afle daruri—sumă—  
Dă la un fiuŭ iubitŭ,

Și fiuŭ așa puternic,  
Un Dumnezeuŭ cel večnic,  
C'acest felŭ te-aŭ slăvitŭ.

Și eŭ, ce crezŭ la tine  
Să aflu veri ce bine,  
Inŭ starea ce-amŭ sositŭ,

La cin'să daŭ năvală,  
Încîtŭ să amŭ pohfală  
Că n'o'i fi părăsitŭ ?

Nădejdea mea, știŭ bine  
Amarulŭ ce-î la mine :  
Nu mă lăsa să pierŭ!

Cu lacrămi mă rogŭ Ție,  
Ajută-mi astăzi mie,  
Căci mila ta o cerŭ.

A treia molitfă dă mulțamită :

Nu sîntŭ vrednicŭ s'aducŭ ție  
Mulțamită pă dăplinŭ,

Nu că n'așŭ găsi cuvinte,  
Ci sîntŭ dă păcate plinŭ.

La atîtea daruri multe  
Ce pururea-mi hărăzești

Trei cuvînt'ar fi destule,  
Darŭ cu fapte creștinești.

Dă acestea sîntŭ departe :  
Ce 'ndrăzneală amŭ să facŭ ?

Ce darŭ, cu rușine multă,  
Ca unŭ păcătosŭ eŭ tacŭ.

Ș'atuncea iară nu să cade,  
C'apoî n'amă să mai 'ndrăznescă

Să ceră ajutoră și milă  
Cîndă ajungă să pătînescă.

Ci la tine iară, stăpînă,  
Cază, mă rogă și năvălescă:

Fă-mă vrednică înă totă ceasulă  
Ca să pociă să-ți mulțămescă.

Curăță-mă dă păcate  
Cîte pân' acumă făciă,

Luminează-mă proasta minte,  
La lege să mă supuiă.

Dă-mă putere, dă-mă izbîndă ca să pociă să biruesă  
Înpotrivnica armadă dă patimă, ce mă trudesă.  
Înnarmează-mă, stăpînă, cu armă d'a birui,  
Care iaste sfînta cruce și'n ia pociă nădăjdui.  
Fă-mă însă tu, stăpînă, vrednică dă a o purta,  
Ș'apoî cu a ei tărie vitează a mă arăta  
Și, biruitoră dă patimă, dă păcate curățită,  
Vrednică ca cu trei cuvinte să mă arătă mulțămită  
La atîtea daruri multe ce pururea-mă hărăzești  
Și nu mă lași niciodată, nici nu vrei să mă mîhnești  
Ș' așa după cuviință să cază și să-ți mulțămescă  
Să nădăjduescă la tine, pururea să te slăvesă.

Și scriitorul adauge:

Milostivirea Născătoareî dă Dumnezeu cea nemărgenită, făcîndă priință acestoră rugă, pă toți ne-au păzită dă această primejdioasă întîmplare și năprasneacă boală. La ală cincilea zi, care va să zică la 19 ale luniî, au fostă dumnealui boerulă chemată la Curte dă Măria Sa Vodă; care și căci să aflase bolnavă mai nainte dă grele friguri, cîtu și pentru căci ostenise prea multă la această întîmplare, sau căci grăia cu ună alți după ferestre, sau, cîndă au mersă la curte, răcindă, i s'au pogorîtă durere la ochiă, dină care pricină ne mai putîndă eși dină casă afară, și avîndă și oareșcare mîhnire cu Curtea, prină rugăciune ș'au cerută azlu de la Măria Sa Vodă, dănă drăgătorie, care și, la 26 ale aceștia, i s'au și dată. Totă într'astă zi au voită boerulă ca să să boteze coconulă acela, pentru căci s'au întîmplată la a cincea Vistierie a dumisale, dă s'au făcută Vistieră înă zioa ce s'au botezată altă coconă ală dumnealui, și, cu toate că fusese cerută la Curte, însă dumnealui boerulă au dată dă s'au botezată de dum. coconulă Aleculă, fiulă cel d'întîiă ală dumisale. Și pentru ținere dă minte au scrisă aici ca să să știe.

D. Logft.

Logofătul nu uită să însemne și alte bucăți de versuri, ocazio-

nale, în genul acelor cari erau cunoscute și dintre cari cea mai fericită e aceea scrisă pentru condica lui Vodă Caragea.

Stihuri la Ceșmeaoa dă la Cotrăcenii :

Veniți, acei însetoșai și beți cu 'ndăstulare  
 Apa ce prințipiî Moruzi vă dau cu libovă mare.  
 Ca să auză oareșcîndu: M'ați adăpată pă mine,  
 Zicîndu-le și loră Hristosă: luați ceresculă bine.  
 Totă într'o vîrstă amîndoi, unchiu și nepotă dînu fire  
 Și fiî ai Evangheliei fără tăgăduire,  
 Panaiotache odrăslită dînu Costandină ce fuse  
 Stăpînitoră Moldaviei cu laude nespuse;  
 Iară Costandină, dînu cel č-acumă domnește-aiei cu pace,  
 Alexandru, și numele nemuritor îșă face.

1795, Iulie.

Stihurile ce au făcut dum. boerulă la ceșmelele de la Tîrgulă de afară.

*La ceșmeaoa cea dînu drumă.*

Porunca legii împlinindă ș'a firii trebuință,  
 Domnulă Alexandru Moruz, prină rîvnă și silință,  
 Adap' acumă pă cei setoși cu multă 'ndăstulare  
 Și priimește de la toți o pomenire mare.

*La ceșmeaoa dînu Oboră.*

Veniți, faceți vînzările, nu mai grijiți dă apă,  
 Domnulă Alexandru Muruză acumă pă toți v'adapă,  
 Și, chipzuindă ce sufereați, cînd n'aveați adăpare,  
 Cîtu să cuvine mulțamiți l'atîta milă mare.

1796, Iulie 4.

Urmează tocmai la sfârșit versuri cam din acelaș timp, după scri-soare, care e *alta*. Intre dănselle găsim o bucată care amintește prin potrivirea cuvintelor dela începutul fiecării strofe numele lui Alecu, fiul poetului nostru și el însuș poet, și al soției sale Elena (1). Și, pe cea din urmă foaie, Nicolae, fiul lui Alecu, arată că aceste versuri, pe cari le laudă, i s'au comunicat de vara sa Catinca sau Catincuța, mama lui Vodă Bibescu și Vodă Știrbei(2):

(1) *Istoria literaturii române în veacul al XVIII-lea*, II, p. 488.

(2) Cf. aceste «Anale», XXVII, p. 351.

Catincuțo, să trăiască cine a făcută aceste stihuri ce sînt într'astă față; amin.

Foarte mulțumesc, Catincuțo, dum. pentru căci m'ai făcută acestu bine mare, și primește și niște flori. Nicolae Văc[ărescu].

Intre versuri sunt unele ciocoești, de tot proaste, pe cari le însemnăm cu un asterisc, tipărindu-le în *petit*.

## I.

Ochilor, ajunge-atât :  
Nu mai plângeți amărât.  
Vremea este să uscați  
Pâraele ce vărsați.

Și tu, limbă, ce tăcuși,  
Ca o mută pân' acuș,  
Dăzleagă-te, ca să spui  
Focul unde te supui.

Pieptule, ce până azi  
Nu știuși decât să arzi  
Află acum unde mergi :  
Bate-te ceasuri întregi.

Picioarelor, alergați,  
Siliți, nu mai tremurați,  
Duceți-mă să 'ntălesc  
Stăpâna care-o slăvesc.

Mânilor, nu vă 'nlemniți  
Și ce vedeți, pipăiți  
Și să strângeți binișor  
Acest minunat odor.

Buzelor, acum vedeți,  
Sufletul abia-mi țineți :  
Părăsiți-l sărutând,  
Și-l faceți teslim, răsând.

## II.

N'are cine spune drept,  
De ai milă d'al meu piept,  
Care rabdă mii de morți  
Din nurul care îl porți.

Sau, de-ți place să-l faci haz,  
Să-l vezi în foc și'n necaz,  
Făr' de a putea trăi  
Până nu-l vei milui,

Fă-mă ca să înțeleg  
Care din două s'aleg,  
Ce hotărâre să fac :  
Ori să-ți vorbesc, sau să tac.

Căci să arz făr' d'ați grăi,  
Mă tem că mă voi căi;  
Să'ndrăznesc iară să-ți spui,  
Pociu viața să-mi răpui.

Dar, iarăși să pun temeiu,  
Că ai hotărît să pieiu  
Făr' de a-ți fi vinovat,  
Negreșit m'am înșelat.

Ci mai bine să 'ndrăznesc  
Să-ți arăt cât pătimesc,  
Arătându-ți prin report  
Că durerile ce port

Atât de mari au ajuns,  
 Incât nu sânt de ascuns,  
 Nici le mai pociu tainui  
 Făr' d'a nu mă chinui

Și cum că milă aștept  
 La focul ce am în piept,  
 Să nu mor fără cuvânt,  
 Văzând în ce stare sânt.

La a mea nenorocire  
 Numai o tămăduire  
 Ar putea să mă ajute,  
 Iar altele sunt pierdute.

Ochii tăi cei cu dulceață :  
 Cari dau și iaă viață,  
 Cu a bunătății rază  
 Să să 'ntoarcă să mă vază

Și, văzând că am durere,  
 Nu dragoste cu părere,  
 Vrând ea să mă miluiască  
 Pot să mă tămăduiască.

## III.

A-ți fi rob îmi este fală :  
 Rău te afli la 'ndoială:

La ochii ce aū din fire  
 Osebit nur și simțire

Este către toți o lege  
 Bucuroși robi să se lege.

Cu cât mai vartos la mine, —  
 Un om ce moare de tine, —

O să pot sta înapotrivă  
 La lege-așa milostivă ?

## IV.

Ele 'ncotr'o (1) m'oiū duce,  
 Tot patimi mi-a aduce  
 Norocul cel amar.

Ș'a le coprinde (2) toate  
 O inimă nu poate, —  
 Die hier fie măcar.

Au amorțit simțirea  
 S'au înmulțit mahnirea :  
 [Și] văz că mă topesc.

A mă'ndoi cu firea,  
 Că-mi va lipsi mahnirea, —  
 Nici cum nu socotesc.

## V.

Din ceasul ce te-am văzut, inima mea s'au rănit,  
 Că nurul tău, săgetându-mă, cu totul m'au stăpănit.  
 M'ar fi putut stăpâni numai cu-așa biruință,  
 Dar, socotind că după săgetare voi află vr'o locuință,

(1) Se formează astfel cuvântul Elenco.

(2) Se formează astfel cuvântul Aleco.

Au pus ochiană săgeata cu a lor dușmănie,  
 Zicând unde mă vor lovi, să nu găsesce dohtorie,  
 Și ochii te-au ascultat și au chibzuit lovirea,  
 De nu pociu găsi vindecare la nimeni și nicăirea.  
 Eă, socotind că-i jucărie și credeam că'i potrivi  
 P'un tnără erastis ca mine într'așa vreme a mă răni.

## \*VI.

Frunză verde măr creșese,  
 Mult o să mă pedepsesc,  
 Că inima'n mine-i arsă  
 Și dumitale nu-ți pasă :  
 Nu mă vezi cum am ajuns  
 Iubindu-te printr'ascuns,  
 Că nimenea nu mă știe  
 De sunt moartă, de sunt vie,  
 De dragostea noastr' a multă  
 Se mișcă și se strămută:  
 Ale vechi toate se uită.

## \*VII.

Că amor este știut,  
 In tot locul cunoscut,  
 Că este-o armă prea vitează,  
 Unde ajunge, veninează,  
 Fără temere robește,  
 Supune și planisește,  
 Eă, ca una ageamie,  
 Neștiind ce va să fie,

Cu, când să englendisese,  
 Iar să nu mă planisese,  
 Vezi cuî le-am planisit eă :  
 Unui puiu dușman și răă.

(adaus cu o scrisoare de începător.)

Din guriță mă sorbește,  
 Din inimă se păzește.  
 Nu mă vezi tu, puiule,  
 C'o să mor de dor de tine :  
 Șez la masă să mănânc,  
 Dumneata nu-mi ieși din [gând].

## \*VIII.

Vremea aduce și face,  
 Și ce vei și ce nu-ți place  
 Căci ale lumi (*sic*) norociri,  
 Sunt păreri și năluciri  
 Unde acum ești fericit  
 Te pomenești osândit  
 Și eufundat desăvârșit,  
 Incât rămâi apelpesit,  
 Și iar norocul, când voește,  
 Intr'un minut le potolește.

Analele Academiei Române.

L. B.

Originile asiro-chaldeene ale greutăților romane, de <i>Mihail C. Sufu</i> .	—,20
Arhiva senatorilor din Chișinău și ocupațiunea rusească dela 1806—1812. I. Cauzele războiului. Inceputul ocupației, de <i>Radu Rosetti</i> . . . . .	2.—
Negru Vodă și epoca lui, de <i>Dr. At. M. Marienescu</i> . . . . .	—,50
Criminalitatea în România, după ultimele publicațiuni a tasteie, de <i>I. Tanoviceanu</i> . . . . .	—,30
Arhiva senatorilor din Chișinău și ocupația rusească dela 1806—1812 II. Negotierile diplomatice și operațiunile militare dela 1807—1812 Amănunte relative la ambele țeri, de <i>Radu Rosetti</i> . . . . .	1,50
Unioniști și separatiști, de <i>A. D. Xenopol</i> . . . . .	—,50
Tom. XXXVII. — Desbaterile Academiei în 1909—1910 . . . . .	5.—
• XXXVII. — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i> . . . . .	14.—
Știri despre veacul al XVIII-lea în țerile noastre după corespondențe diplomatice străine. I. 1700—1750, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—,50
Arhiva senatorilor din Chișinău și ocupația rusească dela 1806—1812, III. Amănunte asupra Moldovei dela 1808 la 1812, de <i>Radu Rosetti</i> . . . . .	1,60
— IV. Amănunte asupra Țerii-Românești del 1808 la 1812, de <i>Radu Rosetti</i> . . . . .	2.—
Despre elementele cronologice în documentele românești, de <i>N. Docan</i> . . . . .	—,50
Partidele politice în Revoluția din 1848 în Principatele Române, de <i>A. D. Xenopol</i> . . . . .	—,60
Studii privitoare la numismatică Țerii-Românești. I. Bibliografie și documente, de <i>N. Docan</i> . . . . .	1,20
Știri despre veacul al XVIII-lea în țerile noastre după corespondențe diplomatice străine. II, 1750—1812, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—,80
Conflictul dintre guvernul Moldovei și mănăstirea Neamțului. I. Înainte de 1 Iunie 1858, de <i>Radu Rosetti</i> . . . . .	1,60
Marele spătar Ilie Țifescu și omorirea lui Miron și Velișco Costin, de <i>I. Tanoviceanu</i> . . . . .	—,50
Luptele dela Ogretin și Teișani din zilele de 13 și 14 Septembrie 1602 (7111), de <i>General P. V. Năsturel</i> . . . . .	—,50
Conflictul dintre guvernul Moldovei și mănăstirea Neamțului. II. După 1 Iunie 1859, de <i>Radu Rosetti</i> . . . . .	1,50
Din amintirea unui boier Moldovean din jumătatea întâi a veacului XIX, Dimitrie Ghițescu, 1814—1878, de <i>A. D. Xenopol</i> . . . . .	—,70
«Doamna lui Ieremia Vodă», de <i>N. Iorga</i> . . . . .	1.—
Sociologia și socialismul, de <i>A. D. Xenopol</i> . . . . .	—,20
Despre metoda în științe și în istorie, de <i>A. D. Xenopol</i> . . . . .	—,20
Țara Severinului sau Oltenia, de <i>Dr. At. M. Marienescu</i> . . . . .	—,50
• XXXVIII. — Desbaterile Academiei în 1910—1911 . . . . .	4.—
• XXXVIII. — <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i> . . . . .	12.—
Francisc Rákóczy al II-lea, învictorul conștiinței naționale unguerești și României, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—,40
Un călător italian în Turcia și Moldova în timpul războiului cu Polonia, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—,30
Doă documente privitoare la Revolta boierilor din țara Făgărașului în favoarea lui Mihnea Vodă numit cel Rău, 1508—1510, de <i>Ioan Pușcariu</i> . . . . .	—,20
Carol al XII-lea, Petru cel Mare și țerile noastre, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	1.—
Câteva note despre cronicile și tradiția noastră istorică, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—,20
Alte lămuriri despre veacul al XVIII-lea după izvoare apusene. Luarea Basarabiei și Moruzestii, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—,40
Răscola Seimenilor în potruva lui Mateiu Basarab, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—,30
Cevă despre ocupațiunea austriacă în anii 1789—1791, de <i>N. Iorga</i> . Insemnătea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în istoria renașterii României, de <i>D. A. Sturdza</i> . . . . .	1.—
— I. Tratatul de Paris din 30 Martie 1856 . . . . .	—,40
— II. Anul 1856 . . . . .	1,20
— III. Anul 1857 . . . . .	1,60
— IV. Lucrările Divanurilor ad-hoc din Iași și București. 1,60	
— V. Anul 1858. Căimăcămia din Moldova a domnilor Ștefan Catargiu, Vasile Sturdza, Anastasie Panu . . . . .	1.—
Partea Românilor din Ardeal și Ungaria în cultura românească (influențe și conflicte), de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—,20
Munții Tâmaș și Tămășel, de <i>Ioan Pușcariu</i> . . . . .	—,20
Dinastia lui Radu Negru Vodă în Ungro-Vlahia (Valahia Mare) și Dinastia Basarabilor în Oltenia (Valahia Mică) și în Valahia Mare, de <i>Dr. Atanasiu M. Marienescu</i> . . . . .	1.—

Tom. XXXIV.—Desbaterile Academiei în 1911—1912. . . . .	4.—
» XXXIV.— <i>Memoriile Secțiunii Istorice.</i> . . . . .	20.—
Breasla Blănarilor din Botoșani, Catastihul și actele ei, de <i>N. Iorga</i> .	—,50
Pagini din istoria culturală: I. Privilegiul din 1815 al Târgului-Frumos. — II. Din viața moștenitorilor vieri ai ținutului Săcuilor, de <i>N. Iorga</i>	1.—
Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în istoria renașterii României, de <i>Dimitrie A. Sturdza</i> .	
— VI. Anul 1858. Adunarea electivă din Iași . . . . .	1.—
— VII. Anul 1858 Căimăcămia din Valahia a domnilor Emanoil Băleanu, Ioan Manu și Ioan A. Filipescu și influența precumpănitoare a Adunării Elective din Iași asupra Adunării Elective din București . . . . .	1,60
Turburări revoluționare în Țara-Românească între anii 1840—1843, de <i>Ioan C. Filitti</i>	1.—
Contribuții la istoria bisericii noastre: I. Despre Mănăstirea Neamțului. — II. Bălinești, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—40
O scrisoare din 1679 a Mitropolitului Dosofteiu, de <i>I. Bogdan</i> . . . . .	—50
Cetatea Ulmetum. Descoperirile primei campanii de săpături din vara anului 1911, de <i>Vasile Pârvan</i> . . . . .	5.—
Insemnătatea europeană a realizării definitive a dorințelor rostite de Divanurile ad-hoc în 7/19 și 9/21 Octomvrie 1857, de <i>Dimitrie A. Sturdza</i> , I . . . . .	—80
— II. . . . .	—40
— III. . . . .	—70
Nicolae Kretzulescu, 1812—1900—1912, de <i>A. D. Xenopol</i> . . . . .	—20
Gheorghe Asachi ca tipograf și editor — după Catalogul lui din 1847, — de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—60
Politica Austriei față de Unire. — I. Înainte de Conferințele din Paris, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—30
Un ofițer român în oastea lui Carol al XII-lea. — Câteva note, — de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—20
Autoritatea faptului îndeplinit executat în 1866 de cei îndreptățiți, de <i>D. A. Sturdza</i> . . . . .	2.—
Notă despre un studiu al d-lui Millet, de <i>I. Kalinderu</i> . . . . .	—20
Insemnătatea ținuturilor de peste Prut pentru istoria Românilor și pentru folclorul românesc, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—20
Norma ponderală dela Perinthus, de <i>M. C. Sutz</i> . . . . .	—20
Un manifest românesc tipărit cu litere latine al Împăratului Leopold I din anul 1701, de <i>I. Ursu</i> . . . . .	—30
Contribuții privitoare la relațiile Bisericii românești cu Rusia în veacul XVII, de <i>Dr. Silviu Dragomir</i> . . . . .	2.—
Memorii despre documentele cartografice privitoare la războiul din 1787—1791, de <i>N. Docan</i> . . . . .	1,20
» XXXV.—Desbaterile Academiei în 1912—1913 . . . . . ( <i>Sub presă</i> )	
» XXXV.— <i>Memoriile Secțiunii Istorice.</i> . . . . . ( <i>Sub presă</i> )	
Plângerea lui Ioan Sandu Sturza Vodă împotriva suditorilor străini în Moldova, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—20
Din ținuturile pierdute. Boieri și răzeși în Bucovina și Basarabia în cele dintâi decenii după anexare, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	1.—
Câteva știri nouă privitoare la Istoria Românilor, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—30
Notele unui istoric cu privire la evenimentele din Balcani, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—50
Două plângeri ale episcopului de Râmnic Galaction, de <i>N. Iorga</i> . . . . .	—20